XXI. évf. 1934 szeptember 9. szám.

AZ ÁG. H. EV. MISSZIÓ-EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MISSZIÓI LAPOK

Megjel. havonta. Előfizetési ára: 1 évre 1 pengő. Postatakarékpzt. számla 17.270 sz

ALAPÍTOTTA: SCHOLTZ ÖDÖN ESPERES.

SZERKESZTI: D. BÁRÓ PODMANICZKY PÁL és NÉMETH KÁROLY.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ: D. BÁRÓ PODMANICZKY PÁL, EGYETEMI TANÁR.

A Missziói Lapok szerkesztősége: Sopron, Károly magaslati-u. 4.

Felelős kiadó: DRENYOVSZKY JÁNOS Kispest, Fő-tér 12., fsz 2.

Engedelmesség.

Csel. 16, 6—10.

Pál apostol éjszakai látomása Tróásban az apostol értelmezése és valóság szerint isteni utmutatás volt. Az apostol dolgozni akart. De lángbuzgalma nem tette önfejüvé sem elvakulttá. A Szentlélek eltiltotta attól, hogy Ázsiában hirdesse az evangéliomot; tehát nem ment Ázsiába. A Szentlélek nem eresztette Bithiniába; tehát nem ment Bithiniába. Az Isten országa munkájában ép oly fontos lehet az, amit nem teszünk, mint az, amit teszünk. Nem minden sürgölődés, nem minden lázas munka jelent Istennek tetsző és gyümölcsöző munkát. Az emberi tervezésnek összhangban kell lenni Isten akaratával.

Másfelől az isteni akarat olyan hivőnek válik nyilvánvalóvá, aki „igyekezik" dolgozni, tehát egész lelkével a szolgálatkészségben van. Állandó felkészültségben várja, hogy mikor szólítja az Úr. Pál apostol terveket csinált, készülődött, közben figyelt az Isten Lelkének vezetésére, azért tudta egészen határozottan felismerni, hogy mit nem kíván és mit kíván tőle Ura, a Jézus Krisztus. A munkára kész ember egész bizonyos lehet abban, hogy a kellő irányítást és a parancsot kellő időben megkapja. Nemcsak a helyzetből és a körülményekből adódó lehetőségeket és feladatokat tudja nagyobb éleslátással kiszemelni és mérlegelni, hanem a belső megvilágosíttatást is megkapja, hogy nagy békességgel és biztonságérzéssel indulhasson Istenre hagyatkozva a munkába. Békessége van Istennel a Jézus Krisztus által, mert elismeri s a maga számára a következményeit is levonja annak, hogy „azért halt meg és támadott fel és elevenedett meg a Krisztus, hogy mind holtakon, mind élőkön uralkodjék" tényleges uralommal és hatalommal.

A tróási látomásban megjelent macedón férfiú segítséget kért az apostoltól. Egy olyan ember ált tehát elébe, aki érezte, hogy segítségre szorul. Isten országának munkásaihoz mindig olyan embereket küld az Isten, akik segítségre szorulnak. Az apostoli szolgálat segítés. Nem panaszkodhatik a Krisztus szolgája sohasem azon, hogy folyton-folyvást bajban levő, megsegítésre szoruló emberek akadnak utjába. Az emberek mindnyájan bűn alatt, a bűnnek nyomorúságában vannak. Az apostoli lélek az, hogy amelyik ezt tudja s ehhez képest cselekszik. Ne feledjük, hogy minden találkozás egy-egy alkalom arra, hogy segítségre szoruló emberen segítsünk. A bűn minden emberben minden nap romboló munkát

akar végezni. Az ördög állandóan résen van és körüljár. Az Isten országának munkása a bűnt sohasem kicsinyli le s nem veszi kevésbe; a bűn mindig „felette igen bűnös." A bűn valami nagy, hatalmas és veszedelmes erő a magunk és a mások életében. Halálosan komoly dolog. Isten országa munkásainak a bűn karmaiban vergődő s a bűn átka alatt nyomorgó ember segélykiáltását sohasem szabad hallatlanná tenniök. Ahonnan ilyen kiáltás hangzik, oda az Úr szólít. Minél nehezebbnek és kilátástalanabbnak látszik a helyzet, amelynek meglátására a szem megnyilott, annál bizonyosabb, hogy oda az Úr hív.

Macedónia! Úgy látszik, az apostol oda nem gondolt. Ázsiát, Bithiniát forgatta a lelkében. Hogyha az Úr lelke nem világosítana embereket, hány meg hány Macedónia maradt volna megmunkálatlanul, mert találtak volna a munkások közelebb eső területeket is, amelyeknek nyomorúságát nem „látomásból", hanem talán közvetlen „látásból" ismerték meg. A Lélek azonban megmutatja a „messzeségeket" és közvetlen közelünkbe hozza, a lelkünkre és lelkiismeretünkre helyezi azoknak nyomorúságát. Süketek és vakok vagyunk, önteltek és önfejüek vagyunk, ha a Szentlélek irányító és vezető munkáját a magunk akarat-horizontjára kívánjuk korlátozni s mi akarjuk megállapítani, hogy hol van a mi munkánkra s a mi erőnkre szükség. Az igazi és hű munkás az, aki földrajzi értelemben sem elfogult és szűkkeblü; aki engedi azt, hogy a Szentlélek bárkit közel vigyen hozzá.

Az apostol viselkedése a látomás után nagyon jellemző és tanulságos: „Mihelyt pedig a látást látta, azonnal igyekezénk elmenni Macedóniába, megértvén, hogy oda hívott minket az Úr, hogy azoknak prédikáljuk az evangyéliomot." Pál apostol nem töprengett azon, hogy vajjon tud-e a macedónok nyomorúságán segíteni. Nem tartotta magát annyira szegénynek és tehetetlennek, mint sokan mások akkor is és ma is. Aranya és ezüstje még mindig nem volt, jóllehet már hosszabb ideje dolgozott az Úr szőlőjében. De ereje mindenre volt és szegénységben is sokakat gazdagított. Hogyha Isten országának munkásai azon törnék a fejüket, hogy rendelkezésükre áll-e elegendő anyagi eszköz, akkor a munka már régen megállt volna. Itt mindig az az elv uralkodik, hogy „semmi sem lehetetlen annak, aki hisz." Az idézett 10 ik versből kitünik, hogy az apostolnak tulajdonképen mije volt a munkához akkor, amikor a felhívás érkezett.

Volt látomása, voltak munkatársai, volt megértése, volt evangélioma és volt Ura. Nagy és drága kincsek ezek. Az Isten ád Szentlelket azoknak, akik azt Tőle őszintén kérik. S a Szentlélekkel együtt mindent, amire igazán szükség van. Ha parancsot kaptál Uradtól, s mégis úgy érzed, hogy a felszerelésed hiányos, akkor a legvalószinübb az, hogy nem tudod, mivel szerelt fel Urad. Vizsgáld meg utravaló készleteidet, s rá fogsz jönni, hogy minden rendben van s neked csak indulnod kell. „Azonnal." A Király munkája, ügye mindig sürgős. Ahogyan meg kell tanulnunk a türelmet és a várakozást, éppenúgy meg kell tanulnunk a gyorsaságot és

mozgékonyságot is. Az Isten országának munkása sátorban lakik, hamar tud utnak eredni. Amit a kiindulási pontról nem vitt magával, azt megkapja utközben. Kockázatnak nevezhetnénk, ha nem volna voltaképen az Istenben való bizalom és az Istenre hagyatkozás.

Ha parancsot kapsz, indulj azonnal. N K.

A Lipcsei Misszió közgyűlése és ünnepségei.

(Folytatás.)

Május 23-án reggel 9 órakor matutina (liturgikus áhítat) volt a Tamás-templomban, D. Sommerlath tanár fungált. Utána 10 órakor a Szent Tamás-gyülekezet tanácstermében kezdődött D. Sommerlath egyetemi tanárnak, a missziói kollégium elnökének vezetése alatt a Lipcsei Misszió közgyűlése. A szász országos egyházat D. Dr. Siedel egyházfőtanácsos képviselte, aki már Magyarországon is járt. A pénztárosi jelentés szerint a bevétel 503.706 márka volt, az előző évivel szemben valamelyes emelkedés.

A számadási ügyek elintézése után D. Dr. Ihmels Károly, missziói igazgató, egyetemi tanár számolt be a Lipcsei Misszió helyzetéről. A külmissziói gyűjtés ügye az egész német birodalom területén rendezve van. A gyűjtést az állami hivataloknál nem kell bejelenteni. Javasolja, hogy az egész birodalomban ugyanazon a napon tartsanak külmissziói napot s hogy az ú. n. missziói áldozat hetét röpiratok által is alaposan készítsék elő. Részletesebben szólt Ihmels az egyháznak a külmisszióhoz való viszonyáról. A külmissziót némely tényezők egészen új alapokon akarták ujjászervezni; felmerült az a groteszk gondolat, hogy „Birodalmi Missziót" szerveznek. De ezeket a terveket hamarosan feladták, mert belátták, hogy „a missziói körök olyan körök, amelyekhez erőszakkal nem férkőzhetnek." Az eddigi tárgyalások folyamán három pontban határozott formát öltöttek a különböző javaslatok: a) a missziói társulatok maradjanak meg önállóságukban, ami a tulajdonjog szempontjából is nagyon szükséges és fontos; b) a külmisszió munkájába nagyobb egységet kell belevinni, amint ez már alakot öltött a Barmeni Missziósnapon s a központi Missziói Tanácsban; c) a toborzás és propaganda terén szorosabb együttműködés a misszió és az egyház között, azonban ügyelni kell arra, hogy ne szünjenek meg a közvetlen kapcsolatok a külmisszió barátai és a missziói társulatok közt. Hozzáfüzte azonban Ihmels, hogy az egyházi élet igen súlyos megrázkódtatásai miatt ezen javaslatok realizálása irányában nem történhettek további pozitiv lépések. Sem a birodalmi egyház, sem a tartományi egyházak nem tudnak semmit sem tenni; ezek az utóbbiak a birodalmi egyháztól nem kaptak semmiféle ily tárgyu utasítást. A tisztázatlan helyzet a misszióra veszedelmeket rejteget. A neuendettelsaui misszióval a Lipcsei Misszió szoros munkaközösségbe lépett.

Ihmels jelentéséhez sokan szóltak hozzá, a szász országos egyház képviselője is. Ihmels szükségesnek tartotta a leghatározottabban hangoztatni, hogy a birodalmi püspök nincs kötelezve a lutheránus hitvallásra; s hogy a Lipcsei Misszió lutheránus hitvallásos alapon áll és működik és lutheránus marad. Handmann missziói tanácsos arról beszélt, hogy a missziói ünnepélyek száma megcsappant; ajánlja, hogy tartsanak elmélyedő összejöveteleket és mozgósítási gyűléseket. Ihmels ehhez hozzátette, hogy habár a missziói ünnepélyek száma ijesztően csökkent, de kétségtelen, hogy igen nagy látogatottságnak örvendő ünnepélyeket is tartottak és hogy van bizonyos éhség a misszió iránt. Szükségesnek tartja, hogy a missziói ünnepélyeket jól készítsék elő. A közvéleményt tájékoztatni kell; fontos a felvilágosító munka a sajtóban, az iskolában, tanfolyamokon és konferenciákon.

A déli egy órakor felfüggesztett közgyűlés délután 3 órakor ült újból össze. D. Dr. Ihmels bizalmas tájékoztatásokat adott az indiai minkáról. Frőhlich indiai esperes jelentése igen kedvező. A tranquebari tanítóképző szemináriumot a svédekkel teljes egyetértésben megszüntették; de egy 170 tanulós, nyolc osztályú népiskola továbbra is megmarad Tranquebarban. A madrasi Gurukul (lelkészképző iskola) válságba jutott. Az amerikaiak Gunturba szeretnék átvinni az

iskolát, de ott nincsen tamul gyülekezet, ellenben Madrasban van 2 telugu és 3 tamul egyházunk, Mi tehát Madrasban maradunk. Frőhlich és Stählin tanfolyamot fognak tartani vallástanítók részére. A missziói munkások száma Indiában kevés; nagyon nehéz a klima. Itt-ott a tamul-gyülekezetek maguk is végeznek missziói munkát, de ez nem tekinthető általánosnak. A pogányság nagyhatalom Indiában; a pogánységnak ott népvallás jellege van. Meyner esperes azt mondta hozzászólásában, hogy a brahmanizmus virágkorát éli most Indiában s a mi helyzetünk nagyon nehéz; de azért Indiában is tért nyerünk; Azarja püspök igazi vezető tehetség. Gäbler misszionárius hozzászólásában megemlítette, hogy a bennszülött keresztyének a pogányok ünnepélyein nagy bátorsággal tesznek bizonyságot hitükről, különösen a tanítók is; ezeken a pogány ünnepélyeken sok keresztyén röpiratot terjesztenek.

D. Dr. Ihmels a jelentésének második részében az afrikai munkamezőről számolt be. Megemlékezett Fuchs esperesnek április 27 én történt elhunytáról. Afrikában is nagyon érezhető a munkás hiány. Keletafrikában a Tanganyika-területen (ahol a Lipcsei Misszió is dolgozik) fellépett Chambers, aki magát minden keresztyén egyház püspökének nevezi és tartja; Chambersnek uniós (egyesítő) tervei vannak, amelyek szerint egyelőre megtürnék a más egyház által felavatott misszionáriusokat is, de később csakis az anglikán egyház által felavatott misszionáriusok dolgozhatnának. Ez az uniós terv nem talál elfogadásra sem Lipcsében, sem a Berlini, sem a Bétheli missziónál. Mi lutheránusok vagyunk; ugyanez a felfogás Béthelben is. Ezt a tervet tehát elutasítjuk. A masai-nép közt folytatott misszió örvendetesen fejlődött, iskolákat és kórházat létesítettünk. Richter tanártól a World Dominion Movement kiadásában jelent meg egy könyv Keletafrikáról; a római katholicizmus és az Izlám tevékenysége egy kissé megcsappant; Richter megállapítása szerint is a Tanganyika-terület a világ-misszió-nak egyik gyújtópontja.

Jelentésének harmadik részében D. Dr. Ihmels a jövő év feladatairól szólt. Szükséges, hogy a Lipcsei Misszió lelkészek számára külmissziói kurzusokat tartson. A lelkészeket személyesen meg kell látogatnunk; a gyülekezeti elöljáróságokat munkaközösségekben kell egyesítenünk s havonként egyszer körzeti összejöveteleket kell számukra tartanunk. Korunk éhezi a nagyvonalúságot. Megemlékezés történt a Krause-féle mozgalomról, amelyik hat pontban foglal állást az egyház ellen; a negyedik pont a külmisszió ellen irányul. Figyelemre méltó a „német hitmozgalom", amely „artgemässes" vagyis a fajnak megfelelő keresztyénséget követel és propagál s alapjában nem egyéb, mint idealizált német pogányság.

D. Sommerlath délután 5 órakor rekesztette be a Lipcsei Misszió 1934. évi közgyűlését buzgó imádsággal. Folytatjuk.

Apostagi konferenciánk; aug. 14—16.

Sárszentlőrinc és Kardoskut után ezidei nyári konferenciánkat Bakay Péter főesperes testvérünk és az apostagi gyülekezet lekötelező és kedves meghívására Isten kegyelméből és jóvoltából a Duna mellett fekvő Apostagi gyülekezet körében tarthattuk meg. A konferenciáról részletes beszámoló jelenik meg a Harangszóban, amely cikkre itt is felhívjuk kedves olvasóink figyelmét. Lapunkban jóval rövidebb beszámolót nyújthatunk csupán, de ez is kezdődjék azzal, hogy hálát adjunk Istennek nagy szeretetéért és a mi Urunknak a Jézus Krisztusnak kegyelméért, aki megáldotta és áldottá tette ezt a konferenciát a jelenlevőkre s hisszük, hogy ő általuk igen sokakra szerte az országban. S kezdődjék azzal a kéréssel, hogy olvasóink imádkozzanak, hogy az ott elhintett magvak és ott megszületett elhatározások foganatosak legyenek s gyümölcsöket teremjenek Isten országa javára, Isten dicsőségére, lelkek üdvösségére! Megköszönjük egyuttal a főesperes úrnak és nejének, a gyülekezet minden tagjának sok szíves munkáját és fáradozását, aminek eredménye volt az, hogy Apostagon igazán testvérek között érezhettük magunkat.

A konferencián, Gáncs Aladár főtitkárunk számadatai szerint, 36 helyről — a helybelieket nem számítva — több mint 160 konferenciai tag vett részt.

Köztük 26 lelkész, 4 theológiai tanár, 7 lelkészjelölt és theológus, 15 tanító, 36 felügyelő és presbiter, 9 lelkésznő, 9 missziói munkás, 4 orvos. Nagyobb számmal voltak képviselve Budapest 19, Kiskőrös 18, Kisapostag 16, Dunaföldvár 14, Gyón 13, Dunaegyháza 10, Székesfehérvár 9. Közreműködött 33 előadó, köztük 5 nő. Elhangzott 25 előadás, 12 Bibliamagyarázat.

Az augusztus 14-én a Sophie nevű gőzhajón Dunavecsére érkezőket hosszú kocsisor vitte Apostagra, ahol a templomban délután 6 órakor Németh Károly imájával s Dr. Molnár Gyula megnyitójával megkezdődött a konferencia. A konferenciai előadások központi témája a Szentlélek volt: a Szentlélek jelenléte, hívó, gyűjtő, megvilágosító, megszentelő munkája. Ezen az első napon a Szentlélek jelenlétéről Luk. 24, 15–28. alapján Fábián Imre sárszentlőrinci lelkész, hívó munkájáról Belák János gércei lelkész, gyűjtő munkájáról Báró Podmaniczky Pál dr. egyetemi tanár tartottak előadást. Bibliamagyarázatot Dr. Molnár Gyula tartott. Ugyanaznap este evangelizáló istentiszteletek voltak a szomszédos gyülekezetekben (Dunaegyháza, Dunavecse, Harta, Kisapostag).

Augusztus 15-én a templomban a reggeli áhítatot Gáncs Aladár vezette. Dr. Deák János theol. tanár 1. Sám. 10, 6. 7. alapján nyújtott Biblia-tanulmányt. A Szentlélek hívó munkájáról Belák János gércei lelkész tartott előadást; a Szentlélek megvilágosító munkájáról Dr. Csengődy Lajos salgótarjáni lelkész értekezése került felolvasásra. Horeczky Béla ősagárdi lelkész a Szentlélek megszentelő munkájáról az egyéni életben hozott bibliai tanulmányt. Délután Wolf Lajos ceglédi lelkész a Szentlélek megszentelő munkája a családban címen, Németh Károly a Szentlélek megszentelő munkája a gyülekezetben címen tartottak előadást. Este 8 órakor vallásos estély volt a templomban. Dr. Wiczián Dezső imádkozott; Fábián Imre a lélek emberéről tartott előadást, Lic. Dr. Karner Károly theol. tanár Jel. 22, 20. alapján Irást magyarázott, Molnár Gyula dr. bucsuszavakat intézett a gyülekezethez, végül Bakay Péter főesperes szólt a konferencia tagjaihoz.

Augusztus 16-án reggel Hulvej István kiskőrösi lelkész vezette az áhítatot. A Bibliaköri tanulmányt Báró Podmaniczky Pál dr. tartotta Ján. 20, 24–29. alapján „Az Úr szolgálatában" címen. Utána Olasz Sándor apostagi ref. lelkész, majd Dr. Vitéz Csia Sándor üdvözölték a konferenciát. Az üdvözlésekre Dr. Molnár Gyula felelt. Wiczián Dezső dr. egyetemi előadó olvasta fel értekezését „Mit várhatunk a Luther-reneszánsztól?" címen. Lic. Dr. Karner Károly egyetemi tanár „Egyházunk megujhodásának utja" címen tartott felolvasást. Abaffy Gyula békéscsabai vallástanár a missziói gyermekszövetségekről tartott előadást. Németh Károly Csel. 16, 7. alapján tartott záróáhítatot. A konferencia Dr. Molnár Gyula imájával nyert befejezést.

Megemlítem, hogy a konferencia itt feljegyzett tárgyaival párhuzamosan is voltak Biblia-körök, összejövetelek, de ezekről, mivel nem voltam rajtuk jelen, nem tudok egyelőre beszámolni.

Augusztus 16-án délután a Misszió Egyesület tanácsa is tartott ülést. Az ülés a közgyűlés helyéül Celldömölköt jelölte ki s az Egyesület néhány ügyét tárgyalta meg, a munka nagyrészét a Celldömölkön tartandó tanácsülésnek tartván fenn.

Épen azért nem szününk meg

buzgó imában kérni az egyház Urát, Krisztust, adja áldását az Ő országát célzó egyesület érdekében kifejtendő munkánkhoz s egyuttal azon bizalomteljes kéréssel fordulunk egyházunknak a misszió ügye iránt érdeklődő tagjaihoz: támogassanak bennünket a Krisztus missziói parancsán nyugvó szent munka teljesítésében... Tegye meg azért veiünk együtt egyházunk minden misszióbarátja szent kötelességét s válassza úgy, mint mi, ezen jézusi mondást jelszavául: „Valaki az eke szarvára veti kezét és hátra tekint, nem alkalmas az Isten országára." (A Missziói Lapok 1909. márciusi számában, az egyesület megalakulása után közzétett toborzó felhívásból.)

Adjunk hálát!

1. Hogy a Szentlélek ma is élő hatalom s hogy evangélikus egyházunkban is elérkezett a Reá való figyelésnek döntő órája.

2. Az apostagi konferenciáért, hogy azon oly gazdagnak ismerhettük meg a Szentlelket, hívó és gyűjtő, feddő és biztató formájában egyaránt.

3. Hogy eleink a Szentléleknek engedve választottak oly határozott jelszót egyesületünk megalakulásakor, mint az Lukács 9, 62-ben lesz olvasható.

Imádkozzunk!

1. Küszöbön álló zsinatunkért, hogy azt Istennek Szentlelke irányíthassa egyházunk hívő és missziói jellegének kidomborításánál is.

2. Őszi konferenciánkért és közgyűlésünkért Celldömölkön — okt. 6—8 —, hogy az sok áldást hinthessen el abban a Vas megyében, amelynek szülötte volt első misszionáriusunk.

3. Az iskolai évvel újból meginduló gyermekszövetségi munkáért és annak körzeti megbizottaiért.

A missziórol való megemlékezésre szenteljük oda minden hónap második keddjének estéjét. A szeptember 11.-i megemlékezés alapigéje a 25 éves jelszó: Luk. 9, 62.

HIREK.

Őszi konferenciánkat és közgyűlésünket Celldömölkön tartjuk: okt. 6—8. napjain. A konferencia alaptárgya: *Hogyan támad életre a még alvó missziói lélek?* Az előadások a misszió viszonyát tárgyalják le a legkülönbözőbb vonatkozásokban: A misszió és az — Ige, — Imádság, — az ének, — a Kereszt, — annak munkása, — a hittanóra, — a szószék. Továbbá: A misszió és a magyar lélek; A misszió és én; A misszió és az első gyülekezet; A misszió és egyházunk Ura. Lesz vetítettképes előadás, azonkívül a közeli gyülekezetekben is vallásos este. Okt. 8-án, hétfőn főleg a lelkészek és tanítók számára szólnak az előadások. A konferencia megnyitása szombaton délben, bezárása hétfőn délben. Vasárnap az ünnepi istentiszteleten Kapi Béla püspök prédikál. A közgyűlésen Scholcz Ödön esperes az egyesület alapító elnöke emlékezik meg Böhm Sámuelről e címen: Első misszionáriusunk — Vas megye szülöttje. — A konferencián mindenkit nagy szeretettel látunk. Jelentkezni lehet szept. 30-ig Bácsi Sándor ev. lelkész Celldömölk, vagy Gáncs Aladár titkár Bpest VI., Hermina ut 35/d. címen. Szállás ingyen. Étkezési díj: reggeli 20, ebéd 80, vacsora 60 fill. Akik kedvezményes vasuti jegyet óhajtanak, szíveskedjenek ezt külön jelezni. Részletesebb programm egyházi lapjainkban!

Missziói Tanácsunk népes ülést tartott az apostagi konferencia záró délutánján, aug. 16-án. Böhm Sámuel emléktáblájának felállítása ügyében Dr. Kneffel József tanácstag tett jelentést. Reményünk lehet, hogy az emléktáblát az elszakított területen fennálló nehézségek ellenére őszi konferenciánk előtti napon sikerül felavatni. A Ref. Missziói Szövetség azon tagjainak, akik a mi lapunkat járatják, egy kisebb kiadványunkat adjuk kedvezményképen. A gyermekszövetségi munka fejlesztése és ápolása céljából a következő körzeti megbizottakat kéri fel az egyesület: Abaffy Gyula Alsó-Tiszántúl, Belák Sándor Tiszai egyházker. Belák János: Kemenesalja, Cséry Lajos Alsó-Dunántúl; Nitschinger János Sopron megye, Pesti egyházmegyék: Kiss György, Torda Gyula, Wolf Lajos. A gyermekszövetségek a missziói bélyegek árának felét ev. gyermekszeretetintézmények javára fordíthatják előzetes bejelentés alapján. Az összegeket rendeltetési helyükre a Misszióegyesület pénztára juttatja. Tehát a teljes összeg küldendő ezután is a cél megjelölésével a 16.188 számu csekken. — Lipcsébe június folyamán 1202.73 P-t küldtünk a misszióra.

A 67-es számú sorsjegy nyerte meg a Christananda misssiója javára tartott tombola nyereménytárgyat: a diványpárna huzatra való kézi munkát. A sorsjegy tulajdonosa a jegy és címe átadása illetőleg megküldése ellenében kapja meg a kézimunkát. Jelentkezni személyesen vagy levélben Gáncs Aladár titkárnál: Bpest VI., Hermina ut 35/d. A tárgy a szept. 11.-i Üllői uti órán is átvehető.

Még egy nyári összejövetelünkön sem voltak annyian, mint a július 10.-i havi óra alkalmából az Üllői uton. Danhauser László vallástanár beszélt a missziói munka nehézségeiről és örö-

meiről. A bibliamagyarázatot Mórocz Sándor Bpest-fasori s. lelkész tartotta. Legközelebbi óránk szept. 11-én d. u. 1/2 6-kor kezdődik. Beszámolót tartunk az apostagi konferenciáról. Bibliamagyarázattal szolgál egy németországi evang. lelkész. A női órák ismét megkezdődnek. 4 órára kérjük a megjelenést. — Mindenkit szeretettel látunk: Üllői ut 24. Imaterem.

A Biblia Spanyolországban. Madridban az idei „könyv-vásár" alkalmával a Brit és Külföldi Biblia Társulat igen nagy forgalmat csinált. Samper miniszterelnök megtekintette a Társulat sátorát is és néhány percig elbeszélgetett Araujo Adolffal, a Társulat Spanyolországi képviselőjével. Olyan nagy volt a tömeg és olyan élénk volt a kereslet Bibliákban, hogy a Bibliatársulat nyolc alkalmazottja nem tudott vele megbirkózni. Egy nap alatt 10.000-nél több példány kelt el. A könyvvásár 10 napja alatt elkelt 1.382 Biblia, 1.054 Ujtestámentom és 32,272 egyes Bibliai könyv; összesen 34.708 kötet.

A Brit és Külföldi Bibliatársulat adatai a legutóbbi évről: Az év folyamán 11 új nyelven adta ki a Bibliát, most már összesen 678 nyelven. Kiadott a mult évben 1,136.605 teljes Bibliát; 988.388 Ujtestámentomot; 8,808.210 egyes Bibliai könyveket; összesen 10 millió 933.203 példányt. Bevétele volt 374.592 angol font, kiadása 373.896 angol font. Magyarországon körülbelül 10.000 példánnyal több fogyott, mint az előző éven. Ugyancsak emelkedett az eladott példányok száma Romániában és Bulgáriában is. Kinában 3,902.000 példányt, Japánban 541.000 példányt adtak el. Japánban csodálatos eredményeket értek el az egyes kolportőrök: négy kolportőr egyenként 30.000 példánynál többet adott el, az egyik pedig 45.000 példányt. Egész Afrikában 509.000 példány kelt el, 155.000 el több mint az előző évben. Délamerikában összesen elkelt 437.000 példány. — Lapunk kedves olvasói bizonnyal örömmel olvassák ezeket az adatokat. Adjunk hálát Istennek, hogy szent Igéje terjed e világon. De örömünk és hálánk akkor lesz megszentelt, ha átérezzük személyes elkötelezettségünket a Biblia terjesztésének munkájára. Azért ha eddig nem tették volna, fogjanak hozzá a munkához most: ha van olyan ismerősük, s melyikünknek ne volna, aki a Biblia iránt nem érdeklődik, azt nem olvassa, igyekezzenek rávenni, hogy beálljon a Biblia olvasóinak és kedvelőinek sorába. Egy pillanatra se gondolják azt, hogy ez csak a lelkészeknek és tanítóknak feladata. A „laikus apostolátus" nem könnyü munka, de minden hívőre kötelező és áldott gyümölcsöket terem magának a munkásnak életében is. Vajjon lehetetlen volna-e megvalósítani azt az eszményt, hogy minden egyes gyülekezetben legyen egy vagy több olyan férfi és nő, akik mint a Biblia önkéntes kolportőrjei minden egyes házba bevigyék Krisztus evangéliomát, amely „Istennek hatalma minden hívőnek üdvösségére"? — A Társulat május 2-án tartotta 130-ik évi közgyűlését Londonban. A közgyűlés egyik határozata így hangzik: „Ez a gyűlés, áttekintve a tavalyi év munkáját, áldva magasztalja Istent az ő Igéjéért, ennek fordításáért és mind szélesebb körben terjedéséért: felismerve a szaporodó alkalmakat és növekvő felelősségét, a gyűlés a Társulatot az Egyház imádkozó támogatásába ajánlja, hogy az Úr Igéjének szabad utja legyen és dicsőíttessék, tegye az embereket bölccsé az üdvösségre és vigyen gyógyulást a nemzeteknek."

A jezsuita rend, a modern világ egyik legnevezetesebb vallásos szervezete, négyszáz esztendeje, 1534. augusztus 16-án alakult meg. Loyola Ignác és hat társa, köztük egy pap, ezen a napon fogadták meg, hogy mint misszionáriusok elmennek a Szentföldre, ha pedig ez nem volna lehetséges, akkor a pápa rendelkezésére bocsátják magukat bármilyen szolgálatra. Ebből a kicsiny kezdetből lett a jezsuita rend. Magának Loyola Ignácnak, de még inkább nagynevű társának Xavéri Ferencnek az élete mutatja, hogy milyen hatalmas missziói tűz lobogott a rend alapitóiban. Később az államok politikai életébe annyira beleártották magukat, hogy a 18. században majdnem minden róm. kath. államból kiűzték őket s 1773-ban XIV. Kelemen pápa a rendet feloszlatta. Negyven év multával VI. Piusz pápa a rendet megint visszaállította. Olaszországból 1872-ben, Franciaországból 1880-ban kiűzték őket. Jelenleg a pápai politikának ők az irányitói a világon, nálunk is.

Ifjúsági munka Afrikában. A Lipcsei Misszió Afrikában a dsagga nép között dolgozik immár 40 esztendeje. Igen érdekes ifjúsági munkáról számolt be a Lipcsei Misszió idei gyülésezése alkalmával Fritze, mambai misszionárius. A dsaggák pogánykorbeli társadalmi szervezetében nagy szerepet játszott a rika nevezetű intézmény, amelyet

céhnek lehetne nevezni, s amelyben a dsagga férfiak életkor szerint csoportosultak (megemlíthetem, hogy az én falumban ma is van legény-céh és ember-céh) Az európai civilizáció és a keresztyénség behatására ez a régi intézmény a dsaggák közt eltünőfélben van. Fritze missziónárius, nagyon helyesen, ezt a régi szervezetet iparkodik keresztyén szellemmel átitatva az ifjúsági munkában értékesíteni. És pedig a konfirmációval kapcsolatban. Mambai gyülekezetének fiatalságát összegyűjti közös oktatásra és közös nevelésre, a gyülekezeti élet keretein belül, abba szervesen beleépítve s annak szolgálatára. Ennek a keresztyén rikának a feladata és célkitűzése az, hogy minden irányban élményközösséget létesítsen a körülbelül egykorú fiatalemberek közt. A bennszülött gyülekezet helyesli és támogatja ezt a vállalkozást. A fiatalemberek két-három hónapot a missziói állomáson töltenek el; a missziói ültetvényen végzett munkával maguk keresik meg ellátásuk költségeit. A nap reggeli áhítattal kezdődik és esti áhítattal végződik. A napi programmon kézimunka, káté-oktatás, káté-tanulás, négyhangú ének és tornajátékok szerepelnek. Legfontosabb része azonban esténként a misszionáriussal folytatott beszélgetés. Esténként pásztortűz mellett minden ügyes-bajos dolog szóba kerül. Fritze misszionárius felujította az ősi mafundo-kat, jelképes cselekvényeket. Vasárnaponként a rika tagjai bejárják a külső állomásokat és a pusztákat. Ezeken a kirándulásokon bennszülöttek előadásából megismerik az ifjak az egyes gyülekezetek és iskolák történetét, állapotát. Ilyen alkalommal az illető gyülekezet megvendégeli őket A rikával tett első kisérlet jól sikerült. Amikor a második rika megszervezésére került a sor. akkor az egyes csoportok vezetőit már az első rika tagjai sorából lehetett kiválasztani. Fritze misszionárius reméli, hogy megtalálta a módját, miként lehet a gyülekezetben egy válogatott csapatot kiképezni a munkára. Fritze misszionárius vállalkozásában igen figyelemreméltó, hogy a konfirmáció oktatást miként használja fel élmény-, munka- és életközösség kialakítására, az egyház életébe való közvetlen és eleven bekapcsolódásra és az ifjúság körében való lelkipásztorkodásra.

Kimutatás

a magyarhoni ág. hitv. evang. Misszióegyesület pénztárába 1934. évi július hó 3-tól f. évi augusztus hó 23-ig befolyt összegekről:

Tagdíjak: Dianiska Mária Salgótarján 3.10 P, Borgulya Endre Szarvas 1.— P, Havasi Dezső Budapest 3.— P, özv. Ritter Frigyesné Győr 3.— P, Ág. hitv. evang. Diakonisszaház Győr 10.— P, Abaffy Gyula Békéscsaba 2.— P.

Offertoriumok: Kaposvári egyház 8.02 P, Győri egyház külmissziói óra 3.16 P.

Indiai missziói képek bemutatása alkalmából befolyt offertorium: Mucsfai egyházban 8.— P.

Adományok: Ubrik István Kötcse —.50 P, „Atom" 3.— P, Szarvasi Missziói Gyermekszövetség 9.— P, Dr. Szontagh Antal egyhm. felügyelő Budapest 1.— P, Soproni evang. elemi iskola missziói gyermekszövetség 4.40 P, Meszleni missz. gyermekszövetség 12.— P, „Atom" 3.— P, Borcsiszky Károly Bpest 5.— P, Protestáns Ifj. gyülekezet Kőszeg 6.— P, Zelenka Ottóné Salgótarján Kunszt Irén missziónáriusnő részére 12.— P, Lébényi gyermekszövetség 4.— P, Kispesti gyermekszövetség 3.20 P, Győri evang. szeretetház lakói 8.60 P, Békéscsabai gyermekszövetség 35.94 P, Bakonyszbathelyi gyermekszöv. 4.80 P.

Perselygyűjtések: Bpesti Üllői uti imaházban július hó 10-én tartott missziói bibliaóra 6.23 P, Juhkunst Julia Bpest 2.78 P, Szarvasi evang. egyház elemi iskolások 25.96 P, Szarvasi állami elemi iskolások 10.— P, Mészáros Lászlóné Kispest 3.— P, Soproni Theol. otthon 5.03 P, Szentgotthárdi középiskolások 2.06 P, Szentgotthárdi lelkészi hivatal —.86 P.

Előfizetés a „Missziói Lapok"-ra: Ubrik István Kötcse 1.— P.

Szeretettel kérem a tagokat és a hittestvéreket, hogy a szelvényen megírni szíveskedjenek, mily címen: offertórium, gyűjtés vagy adomány címén könyvelendő el a küldött összeg.

Az Úr áldó kegyelme legyen velünk!

Budapest, 1934. évi augusztus hó 23.

Broschkó G. Adolf pénztáros
IV., Deák tér 4. I. 1. sz.

Csekkszámla száma 16.188.

Németh Vilmos könyvnyomdája Szentgotthárdon.